

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

A l'interior:

- Guia de Calvià

- Notícies

- Opinió

- Xerrades de cafè

- Esports

- Socorisme

i moltes més coses !!

EDITORIAL

Des de fa 4 anys fins ara qualque cosa ha canviat a Calvià.

Sense anar més enfora anem a analitzar un poc el que ha canviat a Calvià-poble.

Avui podem veure una quantitat d'obres començades per tot arreu, ja siguin obres fetes per l'Ajuntament, ja siguin fetes per la iniciativa privada.

Avui podem veure, sobretot els dematins un moviment molt gros dins el nostre poble. Però els horabaixes també veim gent pels carrers, com feia estona que no es veia.

Avui el nostre Ajuntament no surt a les pàgines negres dels diaris. Fins i tot la labor dels seus polítics és alabada pels mitjans de comunicació.

Avui hi ha en el terme una catefa de publicacions de caràcter periòdic

(Veïnats, Calvià, Xiprell, El Buf, i d'altres).

Avui tenim un medi de comunicació a través de les ones que només fan feina per unir a tots els calviàners de tots els indrets (Ràdio Calvià).

Avui veim un Ajuntament que no improvisa segons lo que li cau damunt cada dia.

Avui veim un Ajuntament organitzat, pintura no tot lo bé que hauria de estar, però molt s'ha fet ja.

Avui, creim sincerament, tenim un terme, un poble, un Ajuntament que torna tenir el pes, la força, la importància que després del batle Martorell havia perdut i no podia trobar. Ha costat sang, suor i llàgrimes a l'actual consistori, però a la fi s'ha aconseguit. Enhorabona a tots, per la part que correspon a cadascun, i al Batle per haver-ho dirigit amb tanta saviesa.

COMIAT

Amb aquest número es tanca la meua participació dins la realitat que conforma la Revista Veïnats.

Com la majoria de vosaltres sabeu, m'he decidit a presentar-me a les properes eleccions municipals amb molta il·lusió i ganes de fer feina.

Per aquest motiu i també per evitar malentesos, deix de figurar com a Coordinador de la Revista a aquest mateix número, procurant que conservi, con ha fet fins ara, el seu caràcter independent i, a la vegada, nacionalista i progresista.

Gràcies a tots.

Manuel Suárez i Salvà

NOTICIES

- A la fi!! Han llevat el monolito-mamotreto de l'entrada de Ses Quarterades.

- Una empresa cooperativa d'ensenyants han demanat la definició de projecte d'interés socials la seva empresa: Un col·legi no estatal a Sa Porrassa. Concretament es realitzarà a la vora de l'Aquaparc. D'aquesta manera els nins del nostre terme que van a Col·legis no estatal de Palma trobaràn la possibilitat de no haver-los de transportar tan enfora. També sabem que aquest nou col·legi oferirà la possibilitat dels estudis de BUP.

¡QUE PAIS MIQUELARENA!

Yo no lo entiendo. Después de esto, - Kafka y Baudelaire son cuentos para niños. No, si al final, el autor de la infausta frasecita, "España es diferente", tendrá razón. No tienen más que fijarse en todo lo que pasa.

A nivel nacional, por ejemplo y para comenzar, se organiza una huelga de estudiantes, se convocan manifestaciones, y en estas, más de la mitad de los asistentes, son cualquier cosa menos estudiantes.

Muere un etarra en accidente y el gobierno vasco casi se pone de luto.

La derecha anda descompuesta (dele el significado que más le guste), se pelean como hienas por el poder, luego, - cada cual sale por donde quiere, y a eso le llaman democracia interna.

La izquierda, cada vez grita más, pero cada vez son menos.

El gobierno está más allá del bien y del mal. Incluso se permite un ministro de economía que calma al gran capital.

Todavía hay mucho más, pero para no alargarnos, pasemos a nivel insular.

El "govern" parece Pierre No-doy-una y su fiel Patán.

Con esta premisa está todo dicho.

Y a nivel local, más alucinante que la composición del Ayuntamiento, no creo que haya nada. ¡Y los plenos...? Los hermanos Marx podrían haber rodado "Una noche en el Ayuntamiento". Hoy no voto el presupuesto. Mañana sí. Hoy quiero aumento de plantilla. Mañana no voto el presupuesto porque se aumenta la plantilla. El secretario que viene. Que se va. Que vuelve. Sólo falta que de la vuelta al ruedo y salude al tendido.

¡Y lo de los monolitos? ¡Jo!! Si parecen estanterías!

En fin, para qué seguir.
Señores, ¡esto es Jolivid!

ATILA

REVISTA VEINATS
P.M. 1/1.983.

Han col.laborat:

Pere Morey
Associació de veïnats "La Vila"
Joan Rubio.
Biela Quetglas.
Luis Cuenca
Juan Jiménez
Vte. J. Fernández
V. Moreno
Pere de sa Cullera
R.G.
C. Cladera
S. Barceló

Fotografies:

Joan Rubio

Muntatge:

Xisca Esteve
Carme López

Màquines:

Pep Rubio
Miquel Herrera

Ordinador:

Joan Vidal

NO TE'N FOTIS, CLOTI FLOTIS

-En Pinochet es declara democrata amb reserves. (Aixó vol dir que ell és l'únic democrata i per aixó tots els demés estan a la reserva).

-En Ruiz Gallardón diu que ha vingut a Mallorca per aprendre a governar. Encara n'hi ha que riuen. Altres demanen: Quan s'ha obert una facultat de Ciències Polítiques?

-Des de dia 10, Calvià te més bona vista.

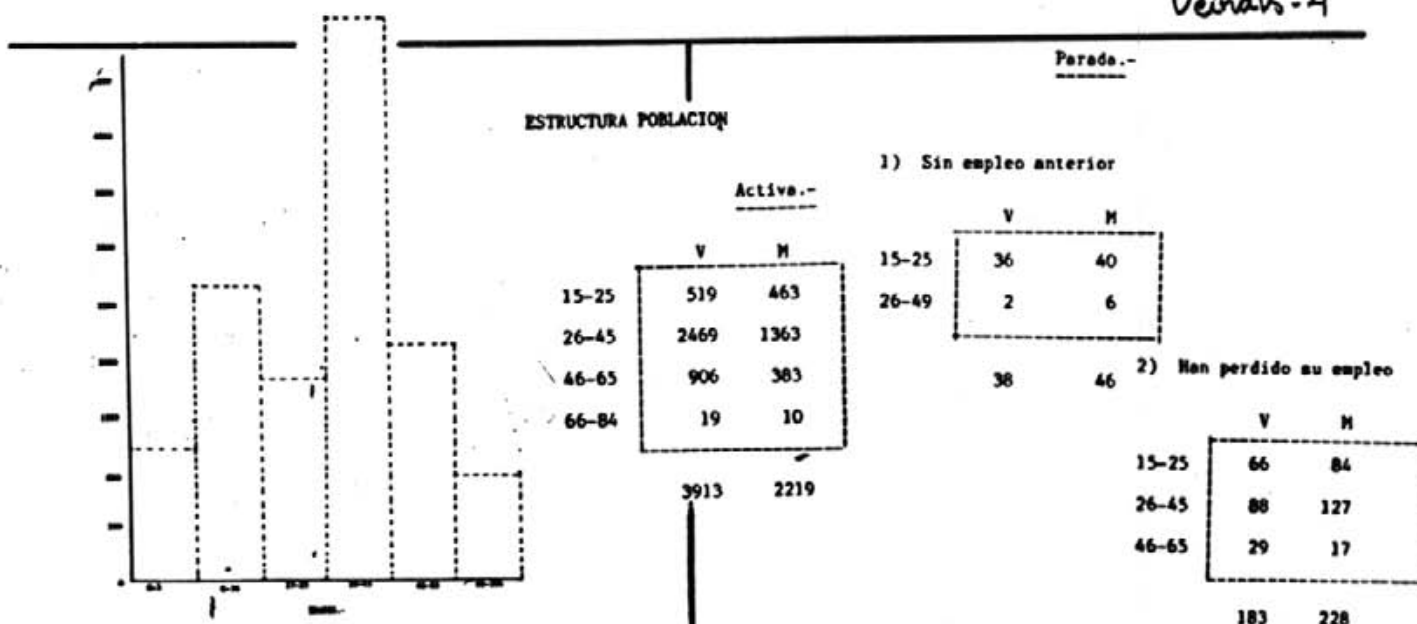
-Hi ha gent que ja no sap que fer amb les botelles d'oxigen per fer submarinisme.

-Què ets de pesat!

-Hernández Mancha nominat pel premi nacional de literatura

-Canyelles escriu un llibre de contes. Triay, un de ciència-ficció

R.T.F.

LA POBLACIÓ DE CALVIÀ

Recentment s'ha elaborat el padró definitiu de la població del nostre Terme. A ell s'han recollit interessants resultats que ens permeten conèixer millor com estructuram la vida del nostre municipi. A continuació intentarem resumir-vos els resultats.

POBLACIÓ JOVE

La població, en la seva major part, és jove. Dels 13.675 habitants, 4.912 estan entre els 26 i 45 anys. Després n'hi ha 2.577 que tenen entre 0 i 5 anys.

ORIGEN

L'alt índex de població existent entre els 16 i 25 anys correspon a la gran quantitat de gent immigrada, majoritàriament de la Península. L'origen es distingeix així:

- 6.202 persones varen néixer a la península.
- 4.723 a la resta de les Balears.
- 1.469 a Calvià.
- 1.281 a l'estranger.

ESTAT CIVIL

- 6.221 fadrins (encara que aquí hi estan incluits els qui tenen entre 0 i 13 anys).
- 6.756 casats.
- 500 persones vídues.
- 73 divorciats.
- 125 separats.

NIVELL CULTURAL

Es, en part, baix. Hi ha 154 analfabetes majors de 10 anys. 2.138 persones no tenen cap tipus d'estudis o no tenen la titulació corresponent. Un 30'1 per cent té els estudis primaris. La resta es reparteix entre els qui tenen el batxiller elemental, el superior o són titulats de grau mig o superior.

ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ

Estam de sort ja que ens trobam a un Terme amb molt poc atur, només un 3%.

La població activa és de 6.132 persones. Hi ha 1.504 dones dedicades a S.L.

- 56 persones són incapacitades.
- 67 joves estan en edat de fer el servei militar.
- 1.109 són jubilats pensionistes.
- 18 són rentistes.
- 3.300 són estudiants.

Com veim, ens trobam a un municipi jove, amb molt poc atur, però amb un baix nivell cultural que requerirà l'acció de l'Ajuntament.

NOTICIARI LOCAL

- Es troba en període d'informació pública el pla parcial d'urbanització del sector de Palma-Nova conegut com Punta Negra. L'Ajuntament es va decidir a aprovar-lo provisionalment el passat 16 de març.

- S'ha aprovada una resolució contra el Secretari Garcia de Jaldón amb l'única abstenció de la Regidora Catalina Carbonell, per la qual queda suspès per un període d'un any.

- Les instal·lacions d'un Club de Polo i una piscina a la finca de Son claret d'Es Capdellà han estat declarades d'interès social. A Mallorca no existeix cap camp de polo, i es considera que la seva instal·lació podria dur un turisme d'elevat poder adquisitiu.

- Ja estan decidides les condicions per la contractació de les platges de Calvià. Hi ha hagut una sèrie de modificacions en relació a l'any passat, les més importants han estat la nova delimitació de la platja de Magaluf, l'eliminació dels bars de les platges del Mago i Portals Vells, etc.

En conjunt, la licitació està en 79.531.163 M. Cada platja forma una explotació independent, amb licitacions independents. La que té un preu de contractació més elevat és la de Magaluf II amb casi 25 milions, després hi ha l'altra de Magaluf amb 17. A elles està autoritzada la instal·lació de 1.140 tumbones i 375 sombrilles i 800 tumbones i 245 sombrilles respectivament. La platja menys cara és la de la Costa de'n Blanes amb 257.146 pessetes.

- L'Ajuntament ens comunica que ha establert la normativa municipal de publicitat exterior, per la qual cosa aquest tipus de publicitat s'haurà d'adequar a partir d'ara a aquestes normes que es podran trobar a l'Ajuntament.

- Igualment s'ha aprovat establir una col·laboració amb l'Obra Cultural Balear a nivell de realitzar una campanya de normalització lingüística a Calvià per a catalano parlants i a Palma Nova i Magaluf per a castellano parlants.

- Igualment s'ha sol·licitat a l'Inem els serveis de un llicenciat en filologia catalana, per a l'Ajuntament.

- Amb el MEC s'han establert uns convenis per a la campanya de alfabetització.

- Per part de l'Ajuntament s'ha desestimat la concessió de permís per a la instal·lació d'una "feria de abrit sevillana" a terrenys de Sa Porrassa!!!

PUB HOLLING'S
MUSIC-BAR 'ES CASINO'
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

COMESTIBLES

SIMÓ

MAYOR, 80

CALVIA

Drugueria y Ferrreteria
CALVIA

MAYOR, 49

TELF. 67 01 61

NOTA DEL CLUB DE MAJORS

El club de la tercera edat de Calvià ens fa arribar que pel mes d'abril tenen organitzada una excursió per dia 22 amb visites a Orient, Alaró, El Foro (on es preveu dinar) i després a la festa des Cocó de Lloseta i en acabar de cap a casa t'he dit.

C.T.E.

ASSOCIACIO DE VEÏNATS "LA VILA"

Volem comunicar a tots els nostres associats que la Junta Directiva es reunirà periòdicament cada darrer dimarts de mes a les 20'30 hores i sempre que la situació així ho reuquesqui. Pensam que una forma d'estar més units és per ventura, mantenir-vos més informats, és per això que enviarem comunicats a la premsa local per a posar-vos al corrent de la nostra gestió. Així i tot rebreu també informació al vostre domicili.

Bé, fins ara només nos hem reunit un pic, i més que res ha estat una presa de contacte, s'afegiren més persones a la composició primera de la Junta, que com ja sabeu havia quedat oberta per a completar-se a mida que que hi hagués gent disposada a fer feina. Les places capdellaneres encara no s'han cobert, però hem fet gestions, si hi ha qualcú animat no té més que dir-ho.

Anarem a presentar-nos al batle, que nos va atendre molt cordialment. Una de les coses que li plantejarem va esser el problema del continuu canvi de carter al poble de Calvià i nos va informar que pareix que dintre de poc estarà solucionat.

Hem fet també una instància de presentació a tot el Ple, a la vegada que fer-lis arribar la protesta generalitzada

de la gent sobre el tema: "Calvià, Capdellà, Costa de Calvià" i, la nostra queixa de que el bell mural instal·lat a la façana de l'Ajuntament desmeresqui als nostres ulls per estar escrit en castellà, sent una narració històrica del que ha estat Calvià fins ara. I per últim felicitant al Consistori per la creació de l'emissora de ràdio, q que com ja sabeu podeu escoltar al punt 105'6 de la freqüència modulada.

Vos comunicam, que enguany si cobrarem les quotes i que aquestes seran de 500P anuals (a que no espenya a ningú!) ja sabeu que sempre les hem cobrades a domicili, esperam que enguany serà el darrer, ja que això duu molta de feina, hi havent-hi mètodes més còmodes és una pèrdua de temps, és per això que vos enviarem una carta de domiciliació bancària perquè la prepareu i quan se passi a cobrar la quota d'enguany nos la pogueu donar. També nos servirà per poder corregir els domicilis que no siguin correctes.

Vos demanam que nos faceu arribar els vostres suggeriments, les vostres queixes... que l'associació ho som Tots!.

Si per qualque motiu vos va millor escriure-nos que contactar amb noltres ho podeu fer a:

c/ Ca'n Marçal 18, Calvià. o al c/ Sor Rosenda.

!També admetem nous associats!.

SUMARI

Editorial ...	2
Comiat ...	2
Notícies ...	2
La població de Calvià ...	4
Noticiari local ...	5
Associació de Veïnats ...	6
En Pere de sa Cullera ...	7
Guia de Calvià ...	7-
Xerrades de cafè ...	10
Creació ...	12
Opinió ...	12
Socorrisme ...	13
Cartes a la Revista ...	14
Opinió ...	14
Esports ...	16
Passatemps ...	19

En Pere de sa Cullera

Em vaig aixecar del llit amb edl pit inflat. Ja em va parèixer que seria un bon dia. El cambuix em va quedar clavat a la primera. El dia era assolellat. Em col·loc el conjunt gris (el gersei fa unes aigües, els calçons uns piquets verds i vermells molt dissimulats, la camisa amb detalls vermells, els calcetins tots d'un tò). Les sabates recent netejades em donen una sobresseguretat i a més venien com anell al dit amb aquell decorat.

Ja pels carrers de la ciutat em trob primer amb una ex-alumna que queda meravellada amb mi, ens citam per un altre dia. Després amb un company d'estudis que té dos anys menys que jo, sembla, cra, que me'n du cinc, amb panxeta, cosa que jo he lluitat, fins convertir-ho en mania, per perdre la que em corresponia, el meu company, es queda amb la boca badada.

Seguesc la caminada per la ciutat i pas per davant un "escaparate" on me mir a la lluna i m'admir de la meua seguretat i observ que el pentinat en lloc de desbaratar-se amb el pas de les hores ha agafat un estil inmillorable.

M'aturen uns estrangers i em demanen cosa, tot-d'una els entenc i els trec del seu problema.

Una dona de molt bon veure em mira i li aguant la mirada fins que no li queda més remei que tombar els ulls.

Uns nins em confonen amb un jugador de fútbol famós, jo les hi seguesc el corrent per no desilusionar-los.

Em prenc un tallat per matar la gana, no li pos sucre perquè no tengui calories i perquè és més progressista.

Pens: "si vaig a qualqu que em tiri les cartes per dir-me quin futur m'espera, no farà més que confirmar-me les meves bones previsions."

Torn a veure a l'al.lota que li he aguantat la mirada i actuu de la mateixa manera, però ella se'm planta al davant i quan jo esperava que perdés el control em diu: "te n'has adonat?" "de què?" li deman "de que dus la cremallera de la bragueta oberta". Glup!

PERE DE SA CULLERA

GUIA DE CALVIA (14) LA BATALLA DE SANTA PONÇA

Resum del capítol anterior:

L'estol del Rei En Jaume ha partit de nit de Sant Telm i a trenc d'alba desembarca a Sa Caleta de Santa Ponça. Hi ha, emperò uns quants auguris desfavorables: Pel camí han desaparegut quatre galeres; no més saltar a terra, un almogàver se n'ha entrat corrensos terra endins -seria un infiltrat?- i el rei s'ha hagut de posar una armadura que no era la seva... igual que feu son pare el dia de la batalla de Muret, on fou mort per les tropes de Simó de Monfort. Quan està a punt de sortir a fer una descoberta per explorar el terreny, una cridòria s'alça de les tropes...

-Què és això, què passa?-demana el rei.

-Mirau allà dalt, damunt d'aquell turó d'aquí davant.

Efectivament, dalt del Castellot de Na Morisca, coronat per un talaiot, un home fa onejar la senyera quatribarrada: és aquell almogàver que havia desaparegut al primer rotllo de la pel·lícula.

- Qui és aquest valent? -demana el rei.

- Bernat Riu de Meia, majestat-li contesta el caporal furriel.

- Doncs la primera alqueria que trobem serà per ell i els seus descendents, pren nota, secretari!

- Marxant una de donacions reials!
- diu aquest, apuntant-ho a la llibreta respectiva.

Ramon de Moncada, al cap d'un esquadró de peoners i cavallers, s'acosta a un grup de moros i els envesteixen, segons Binimelis en mataren mil cinc-cents, però ja se sap que els cronistes solien afegir zeros amb molt d'entusiasme quan comptaven els enemics. El rei amb quatre cavallers es va acostant cap a la propera serreta del Puig de Saragossa i es topa amb un moro que devia retirar-se de les closcades, l'escometen i li diuen que es reti. "La, la Muley!" (No, no senyor!) diu ell, i els envesteix, el rei atura sa llançada amb l'escut, i li ensivella espasada, el moro s'acota i el pesat mandoble li passa xiulant a dos dits del cap, envest a un altre cavaller i li entaferra tal ceba que casi el toma, però la cota de malla li salva la vida al cristià, el moro s'atraca a un vell garrover -estam al camp que hi ha a mà dreta del camí, poc abans d'arribar al coll- i d'allà lluita amb desesperat coratge contra els quatre, fins que, rompuda sa llança, ja no pot evitar que Pere Llobera se li atraqüi a bastament com per obrir-li el cap d'un terrible tall. Heus aquí un heroi anònim, la valentia del qual impressiona fins i tot al cronista. No coneixem el seu nom, però jo li dic, al meu fur intern, "Mohammed Al-Massieli" (això del Massieli és perquè les seves darreres paraules foren "la-la-la").

Una vegada avaluada la situació els cristians tornen al campament i es preparen per a la tasca del sendemà, que serà de pinyol vermell. Sopen, es distribueixen les guàrdies i es colguen tots, però tothom ho fa armat i amb l'espasa nua al costat, no sia cosa que els moros venguin a fer-lis una serenata.

Al matí següent, el rei s'aixeca dels primers, fa la volta de les sentinel·les i no en troba cap. L'home talla claus.

-I si els moros ens haguéssin envestit arit, què?

- Bé, hem pensat que devien estar tan cansats com noltros mateixos.

- Escolta, tu, no te pagam per pensar; si tornes pensar el traure de la miliciat-

En aquell moment senten les campanetes anunciant les diverses misses i es deixen estar de raons, perquè en aquells temps-i sobre tot just abans d'entra en batalla- la missa era lo més important, el passaport per la Glòria celestial si un no podia assolir la glòria terrenal, de manera que els nombrosos bisbes, paborcs, ardiaques, preveres, arxiprestes i demés càrrecs del gremi es posaren en feina, sense deixar les armes gaire lluny, i és que el clero d'aquell temps tant tenia per mà repartir Hòsties consagrades com de les altres.

Per cert que jo NO me crec que aquesta missa la digués el bisbe Berenguer de Palou dalt de la Pedra Sagrada, perquè aquesta se troba DINS el collet, i aquell dematí allò estava tan plé de moros que no crec que els haguéssin deixat ni acabar el kyrie eleison. En tot cas me creuria que hi diguéren el funeral dels Moncades, la qual cosa ja és motiu suficient com per justificar el sarauet oficial de cada any.

Acabada de Missa discuteixen el pla d'atac:

- Vos, Comte Nunyo Sanç, podeu comandar l'avantguardia.

- Jooò? Cedesc aquest lloc tan honorós a Guillem de Moncada.

- Si, ara, pots pensar! Vos ho han dit a vos primer.

- Bé, no res, que hi vagi els vescomte de Bearn.

- Aaah, no! Li ha tocat a en Nunyo i no seré jo qui li prengui tan alt privilegi.

S'armen unes completes de nyic i nyac, fins que el rei talla, enfurismat de veure quin personal té a la nòmina.

- Però vegem, qui comanda aquí? Jo he dit que... però i a on va aquell escamot d'infanteria sense cap cavaller? Estan tocats del boll, els moros els faran bocins, de pressa, un grup de cavallers, seguiu-me.

L'esperit professional del Vescomte de Bearn i dels Moncades s'imposa al lògic respecte que el mereix l'exercit moro, que ha tengut avantatge d'escollir el terreny, i parteixen corrensos a encapçalar l'ala esquerra de l'exercit.

El Mestre dels Templers es fa càrrec de l'ala dreta, sense motar: per ell la guerra és la seva raó de viure, i li consta que si mor lluitant té el setial assegurat al Cel, no té cap lligam familiar i la seva vida quotidiana és prou aspre com per no saber-li greu perdre-la. Fa desplegar la baussant, la senyera blanc i negra del Temple, i parteix al trot, implacable com el pas del temps.

El comte Nunyo Sanç, que al fons està contentíssim de no haver-se de jugar el pellet, es queda el darrer, remugant i fent mala cara davant els comentaris sarcàstics dels altres nobles:

- Don Nunyo, és una sort que us quedeu a la reraguardia, així no llenegarem amb el que anireu deixant, ha ha!

I l'exercit s'acosta al coll, no en forma de columna, com esperaven els moros, sino en forma de mitja lluna, amb el centre una mica endarrerit. Al camp contrari, Abú Yahia talla claus quan veu que el jove rei cristià no cau dins el parany que ell li havia parat.

-Pos messions-els està dient el rei En Jaume- que la cavalleria dels sarraïns està a l'altre costat del coll; esperen que esfondrem el seu centre per llavors aturar-nos a l'altre costat i capolar-nos amb fletxes i pedres metre estiguem empanatats entre els dos turons. És el vell truc del sac, però a mi no'm donaram per aquí. Així doncs, o ocuparem primer els dos puigs i quan siguin nostres ja en investirem pel mig.

Això és més bo de dir que de fer: per tres vegades s'acosten les tropes cristianes a la serreta, i altres tantes han de recular. La serra d'En Saragossa sembla incendiar-se amb el llambreig d'armes i cuirasses, blanquegen els turbants i barnussos, escalonats als costers, un sord borineig fa esblanqueir-se als veterans que tot d'una l'identifiquen, posa l'inquietud al cor dels novells; son les terribles bassetges dels foners balears, que defensen l'illa en la darrera batalla de la seva història.

Aviat comença la sagnant ressaca dels ferits que se retiren de la línia de batalla. El rei veu un home a cavall, -la cara i el pit rojos de sang. S'hi

acosta i el pren per les regnes del cavall.

-Guillem de Mediona, què us han fet?- el se mira de prim compte i veu que "sols" té una pedrada a la boca.

- I per aquesta menudència us acovardau? Al baró de bona nissaga un doi així li encén més la sang, venga, -tornau al combat!

-Però Fenyor, fi m'han deixat fenfer dent!

- No, si no vos he dit que fassau la guerra a mossegades, o no teniu espasa?

El pobre Guiem se'n torna, cap cot, allà on la lluita és més abrivada. Ja ningú mai tornarà a saber d'ell.

Els Templers i el Comte d'Ampúries ja han conquerit la Selleta, que és la muntanyola de més a Migjorn, però el Puig de la Ginesta és una altra història, cada pam costa un riu de sang, -però a la fi, amb l'investida lateral que fa el rei pel Puig que du el seu nom, els cristians es troben dalt de les altures: als seus peus, a la mica de planura de Ca's Saboners, hi ha efectivament el campament i la cavalleria. -Dalt d'una tenda s'hi veu el penó blanc i vermell dels almohades. Les tropes estan rehentades, els cavalls ja treuen sabonera, les espases pesen com encruïes, el sol alt fa bullir els cervells davall dels capells de ferro. I ara se n'adonen que encara els manca el bessó de l'exercit. Han conquerit les altures, si, però a un cost altíssim, i els moros encara tenen reserves com per eshocinar-los. Fins i tot, si Abú Yahia gosava, podria passa entre ells, -arribar fins a les naus, anorrear la feble guarnició que les vigila i calar-les foc. I aleshores els cristians es trobarien sense reraguardia, abandonats a la seva sort, sense suport logístic a una terra hostil.

Tant d'esforç per pràcticament res! El rei i tota la força cristiana es sent descoratjada per un moment. I en aquell moment és el campament moro qui es posa a llançar alarits, a invocar Alà, com cada vegada que es preparen a atacar.

Pot ser el començament de la fi.
(Continuarà)

Pere Morey Servera

Xerrades d' Cafè

Joan Rubio i Biela Quetglas.

Una vegada més a la reunió que els dissabtes es fa al Club dels majors hem tengut l'oportunitat de xerrar amb un dels socis i habitual assistent al club, a la vegada que amiga nostra i bona xerradora: Mò Francisca Pallicer (de s'Aljub).

Com a introducció hem de reconèixer que a la generació dels nostres padrins l'home sempre ha tengut més vivències, pel general, que la dona, ja que ha viatjat, sempre tractant de millorar la situació familiar, mentre que la dona ha fet feina als voltants del poble i a casa seva per ajudar a l'home i fent-se càrrec dels fills i de la casa. Amb això volem explicar que la present entrevista està enfocada més a la vida i costums del poble que a la vida personal de Mò Francisca, i això també és possible gràcies a la memòria d'ella.

Els viatges que ella ha fet, ja dins els darrers anys, han estat a Bèlgica i Holanda, però com a turista, i per referir-nos als més llunyans.

Amb la presència i ajuda del Sen Damià Clar (Malero) de'n Jaume Gual (de Sa Granja) i Martí Bujosa, ens recorda les passetjades dels diumenges des dels 4 cantons fins el "miriàmetro" de la carretera de Es Capdellà. Les colles d'al.lotes anaven amunt i avall passant per davant els cafès on hi havie els joves esperant que passàs la seva estimada, o la que pretenien, per afegir-se a la colla i acompanyar-les en la passetjada. No era res estrany que també les acompanyàs la mare d'una d'elles, perquè ningú es desmandàs. Hi havia tàctiques per evitar que un jove s'apropàs a una al.lota si ella no el volia, es col.locava enmig de la taringa, i si pel contrari anava d'ell es posava a una vorera.

També a les festes de Sant Jaume, festa gran per excelència, la presència, unes fileres més endarrera, de les mares era cosa obligada. Una besada, per suposat robada, es recordava ben molt. El que ballava la primera peça tenia el dret d'anar amb els xeremiers a cercar a la seva nòvia i acompanyar-la fins a la plaça. Allà ballava la primera. La segona era pel batle i la seva parella, i a partir d'aquí, el saig encantant peça per peça per subhastar-les i donar-les al millor oferidor. Encara i que a damunt el cadafal no hi cabien més de 6 parelles, no ballaven en tota la vetlada més de 25 o 30 parelles diferents, idò tots els assistents es divertien. La darrera la ballava la mateixa parella que la primera i després l'home comprava una bomba de gelat i ensaimades que servien per cloure la festa a ca la promesa amb els parents de més aprop. Es cuidava molt, d'organitzar l'enfilada de cintes un pic davant cada cafè, perquè ningú no s'enfadàs. Els obrers, organitzadors de la festa, donaven

a brodar les cintes a les seves amigues i el seu contingut era secret. S'exposaven a on hi havia els quadres del cine a la barberia de Ca's Foraster. L'obtenir una cinta era tal orgull que ls joves les guardaven com un trofeu i fins i tot les regalaven a les seves estimades.

Les festes de Carnaval es celebren amb dos balls, el mateix dia, un a la Societat i l'altre al teatre de dalt, la gent no es desfressava com ara, només alguns desfressos es veien, com un any les Bujoses de mariners. Al ball, mares incloses, hi havia una orquestra (de Génova, per exemple) i tots podien ballar. Quan la vella deia "cap a casa", una se mossegava la llengua i cap a casa s'ha dit. El paperí per endomassar els teatres el confeccionaven els i les joves uns quants dies abans, això era un divertiment més, pot ser incomprensible per la mentalitat d'avui en dia.

El complement als balls de Carnaval eren les visites a les cases, era un grup de gent tapats amb el responsable a cara descoberta.

Altres divertiments quotidians, molt apreciats, estaven directament relacionats amb el treball: seades de faves, pelar ametles, trencar-les. Les al.lotes i joves es reunien per fer la feina marcada i acabar cantant i ballant, amb la presència, naturalment, d'un major.

Fa no molts d'anys, poc més de trenta, només hi havia un rellotge dins la Casa de la Vila, i com es pot comprendre la gent no el podia consultar sempre que volia. Idò vigilant l'estel de l'Auba quan es trobava a una certa altària damunt Na Burguesa donava a entendre l'hora que era. Hi havia gent

que s'aixecava a les 2 o les 3 de la matinada per poder tenir feines llestes (portar aigua, llenya) a l'hora d'anar a guanyar-se les sopes.

El rellotge de l'Església el va col.locar el Mestre Marçà, i va ser una de les darreres feines que va fer abans de morir. El portaren d'Andratx o el Port i el va comprar l'Ajuntament. L'altre rellotge que hi ha a l'Església, el de la torre de la dreta, és tan sols una imitació, no un rellotge exhaust, com molts ens creiem.

Xerràrem també de la primera dutxa (un cossi amb un grifó), de que no li agradava cantar a la bístia quan batia, i del berenar d'arengades, dinar de sopes i un cop als morros. I quedàrem en seguir contant-nos coverbos un altre dia. Seguirem.

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor, 34 CALVIA

Creació

TU

El líquid fúid
que versa cap l'infinit,
me cobreix com
la saba al tronc,
com la mare al fill,
com la mà al dit.
Me cobreix, sol.
Me cobreix tot.
Es la saviessa,
és la tendressa,
és la llavor,
és l'amor.
Amor.

UN ALTRE DIA

Me digueren que plovia
aquell matí d'hivern,
que els carrers eren
plens, d'aigua i vent,
que els camps eren
plens, de neu i gel.

A pel meu amad anava
sense importar-me gens,
no veia ni vent, ni gelada,
a ningú més que a ell.
La meva soldada que somniava
amb una altra muller.

Maria

En aquest moment, se fa es recom-
te de culades que pegaren els que
varen anar a Jaca a esquiar.

Seguirem informant.

OPINIO

NO TE AGUANTO MAS

Me cuesta trabajo hacerlo, pero...
lo voy a hacer:

Sr. Juan Jiménez, soy asiduo lector
y suscriptor de esta revista y me veo
en la obligación de coger el bolígrafo
porque lleva usted meses obsequiándonos
con sus pesadísimos artículos, con
sus quejas, sus verdades a medias,
sus lloriqueos; eso sí, nunca una solu-
ción. Y yo me pregunto, ¿quién le paga
a usted, Sr. Jiménez? Se le ve el plume-
ro, porque no será casualidad que todos
sus artículos lleven un venerillo contra
el Psoe que hay que ver; pero hombre!,
si le caen gordos esos señores, pues
nada, dígalos, no se corte, desahóguese
a las claras, pero por favor no nos
castigue más con sus tendenciosas y
pesadísimas parrafadas; que no somos
alumnos pequeñitos de escuela que escu-
chan al maestrillo que está por encima
del bien y del mal con cara inocente,
que no, que no me creo nada, hombre.

Me parece a mí que la crítica
sí, pero siempre constructiva.

Esta es una revista joven, fresca,
que cuenta cosas, que critica, en oca-
siones ridiculiza, que informa, pero
con un regusto alegre y desenfadado,
uno va leyendo y pasa gusto de leer
esto o aquello pero en llegando hacia
el final, ahí está "el amargo", que
me mata todo el buen gustillo de lo
otro.

Como no estoy por aburrir al perso-
nal cierro aquí. Ah!, y por favor,
no me replique, que he leído varias
respuestas tuyas a otras cartas y son
todavía peores que sus artículos inicia-
les.

Luis Cuenca

P.E.- No soy del PSOE, ni le he
votado nunca, si se lo cree como si
no.

SOCORRISME

FRACTURA: Es quan es romp un òs.

Tipus: F. Tancada.- Es quan l'òs romput no surt a l'exterior i la pell no té ferida.

F. Oberta.- Es quan l'òs romput surt per la pell i es comunica amb l'exterior. Poden ser més greus que les tancades perquè tenen el risc de infecció.

¿Cóm coneixerem que hi ha una fractura?

- Impossibilitat de moure el membre lesionat.
- Dolor a nivell de la llesió.
- Deformitat en comparació amb l'altre membre sà.
- Color blavós a la regió de la fractura
- "Crepitació" renou d'ossos romputs.
- Si la fractura és oberta pot haver: hemorràgia i fragments d'òs romput.

Actuació: Lo essencial és la IMMOVILITZACIÓ, deixar el ferit a terra no transportar-lo fins que estigui la immovilització. Traslladar-lo amb moltes precaucions.

Si la fractura és oberta: col·locar un apòsit damunt la ferida i intentar, si sagna, contenir la hemorràgia.

¿Cóm farem la immovilització?

Haurem de menester un llistó, una regla o un troç de ferro que impedeixin moure el membre fracturat. Això és diu una "fèrula". Aquesta ha de ser llarga perquè immovilitzi l'articulació per damunt i per davall de la fractura. Després s'ha de fixar amb benes o tires de tela si no en tenim a mà.

Si sospitam que pugui tenir fractura de l'espinada la nostra actuació serà: 1) No seure mai a l'accidentat.

2) No fer cap maniobra en la qual l'esquena se doblegui.

3) Millor no moure al ferit fins que pugui ser transportat amb les millors condicions possibles (com pot ser una camilla, una ambulància).

ESGUINCE

L'esguince o torçada se produeix quan es romp un o varis lligaments mentre que els ossos es mantenen intactes.

¿Cóm ho coneixerem?

- Tendrem una zona blava (un bon cop).
- L'articulació la podrem moure però amb mal.

Els més freqüents són l'esguince de turmell, de genoll i de "muñeca".

LUXACIONS

Es quan les superfícies articulars dels ossos no fan contacte (treure l'òs de lloc).

A part del cop blavós i el dolor s'observa una deformació de l'articulació i una impotència funcional per moure el membre afectat. Mai hem de forçar els moviments.

Les més freqüents són: l'espaldar, turmell genoll i colze.

Tant amb un esguince com amb una luxació no intentarem cap moviment per posar-lo en el seu lloc, sinó que l'immovilitzarem com abans hem dit per les fractures i el traslladarem a un centre hospitalari.

R.G.

Sr. Director:

Soy un asiduo lector de su Revista, y por esta razón me creo en el derecho de emitir mi queja. Es la siguiente:

Dentro de un contenido ameno, simpático, nos encontramos cada mes invariablemente con el rollo-tostón del lacrimógeno serial del Sr. Jiménez.

Es una lástima que no seleccionen un poco el material a publicar, porque encima ocupan cada mes más de dos páginas, que nos hemos de tragar queramos o no.

Reciba, por tanto, de este lector su más sincera protesta.

Vte. J. Fernández

Volem felicitar des de les pàgines de VEINATS al Sr. Regidor d'Esports i al personal del seu departament per la excel.lent iniciativa d'organitzar el viatge de Calvià a la Neu, al qual hi hem participat com a col.legi. També, com assistents al mateix volem destacar la bona organització prèvia, duita a terme pel director de la seva àrea, senyor José Luis Muñoz i posada en pràctica d'una forma perfecta per Don Jaume Thomàs.

Sta. Ponça, 7 d'abril de l.987

EL DIRECTOR DEL COL.LEGI DE STA.
PONÇA

Vull felicitar a totes les persones que han possible que Ràdio Calvià nos acompanyi diariament, pens que ho fan molt bé i que estan donant uns programes de molta qualitat, són entretinguts, informatius, formatius, relaxants, íntims...nostros. !Ojala sempre estiguessiu de proves!.

C.Cladera

OPINIO

Ética y estética de los socialistas del Ayuntamiento.

Por Juan Jiménez.

No hay día que no se nos presente henchido de sucesos noticiables, y, lo que ya es casi patológico, que esos sucesos sorprendivos lleven incorporados, como denominación de origen, el marchamo, la etiqueta del ayuntamiento de Calvià. Desde luego que hay que tener un sistema nervioso muy atrofiado para no ser sensible a la multitud de cosas incomprensibles que pasan en nuestra Casa-Grande, para no llegar a decir ¿hasta cuándo?. Resulta que el socialismo minúsculo, de pueblo y de sarampión que ha gobernado esos cuatro años el Ayuntamiento de Calvià ha mostrado un fracaso absoluto en la resolución de los problemas del término ¿le faltó la mayoría?. No es argumento a estimar, pues tuvieron la oposición para gobernar-pues, en la oposición también se gobierna, pregúnteselo a los de UPM si han gobernado siendo oposición y prescindieron de ella guiados por el morbo de la alcaldía; llegando al término de que el Sr. obrador, por seguir calentando la poltrona presidencial del Consistorio, ha convertido el equilibrio de pesos y contrapesos que conforman gobierno y oposición en cualquier institución política en un maridaje aforme de sospechosa y preocupante uniformidad comportamental.

Mientras tanto los ciudadanos deseamos saber acerca de las contestaciones que plantean los siguientes interrogantes: ¿porqué el Depositario dejó el Ayuntamiento? ¿porqué el bueno el interventor ha buscado una jubilación deseada? ¿por qué de la insistencia de pleitear hasta el infinito contra

el Secretario cuando éste ha ganado las sentencias de la Audiencia y del Tribunal Supremo? Estamos seguros que si nuestros egregios socialistas pagaran los costos de los juicios o pleitos que plantean ¿seguro que irían a los tribunales? o también por qué se priman con cantidades de 588.000 M. -además del sueldo- a técnicos que llevan escaso tiempo trabajando para el Ayto? Todos estos interrogantes y otros que en su día presentaréis tendrían que venir aclarados por el Sr. Alcalde, para que por lo menos se hiciese justicia a la coherencia política del ESTILO ETICO EN LA TYRANSPIRENCIA DE GESTION, enunciados hasta la saciedad por Uld. en periodos electorales. Esperemos confiados a la generosidad de un tiempo venidero para que se nos depsejen fundadas dudas indicando, desde mi humilde criterio, que esa transparencia informativa debería venir de manos del MAXIMO RESPONSABLE del ayuntamiento y no de presumibles auditorías protagonizadas por un Tribunal de Cuentas, por ejemplo. En cualquier caso, nosotros los administrados tenemos el derecho y la obligación de exigir a nuestros administradores la transparencia de gestión en lo relativo a hacienda pública.

Pero, como si no fueran suficientes los interrogantes arriba planteados sobre los cuales los calvianers necesitaríamos clarificación, el 27 de Marzo -y según se nos dice por la prensa provincial- el Ayuntamiento en sesión plenaria extraordinaria acuerda recibir la urbanización de Son Ferrer y con ello, "el ayuntamiento se hace cargo de una serie de servicios de infraestructura, recibiendo, a cambio inmuebles, en concepto de contraprestación". Sobre los datos que recojo de la prensa, el valor catastral de los inmuebles que el urbanizador Antonio Seguí S.A. ofrece al Ayto, asciende a 35.732.000 M. mientras que las partidas de servicios de infraestructura de que se hace cargo el ayto, asciende a 43.599.930 (33.799.930 más 9.800.000 por acometidas de agua potable y saneamiento). Por consiguiente, parece razonable decir que ya constado al ayto. -y por tanto a los contribuyentes- 7.867.930 pts. (diferencia entre la evaluación de los valores inmuebles y la contrapresta-

ción en servicios de infraestructura por parte del Ayto. No voy a entrar en lecturas derivadas de imponer porcentajes de incrementos (175'7%) sobre valores catastrales de los inmuebles recibidos, porque el Ayto. no ha ido a comprar nada en la Urb. S. Ferrer y de ahí que hablar del valor comercial de los inmuebles recibidos sea poco más o menos que edulcorar la píldora. Pero sí destacar que todo un Ayto., con un nutrido plantel de cuadros técnicos -arquitectos, ingenieros y demás- no haya podido evaluar con sus propios cuadros de profesionales ad hoc la urbanización recibida y que los informes preceptivos hayan sido emitidos por cuenta de una empresa privada a qué se deben estas prisas Sr. Oidor?, ¿por qué no haber esperado a que los técnicos del Ayuntamiento hubieran emitido los dictámenes correspondientes? He oído muchas veces explicaciones de concejales socialistas sobre la escasez de recursos para la inversión en el Ayto., buscándose motivos explicativos en recepciones de urbanizaciones mal recibidas por parte de anteriores corporaciones y ante esto yo me pregunto, respecto al presmible mal negocio para el Ayuntamiento que conlleva la citada recepción, ¿culpará el Sr. Alcalde a los de siempre? Sr. Alcalde los chicos expiatorios no valen como argumentaciones en democracia.

También desearía que nos explicara por qué en el escrito que nos proporcionó la prensa: "El Ayto. de Calvià aprobó recibir la Urbanización de Son Ferrer" (D.M. 28-3-87) no se dice que el acuerdo se tomó saltándose a la torera el INFORME NEGATIVO DEL SECRETARIO en funciones D. Rafael Martínez.

Sr. Alcalde sepa Uld. que los ciudadanos desean ver transparencia informativa y rectitud legal en la gestión de nuestro Ayuntamiento y como el apóstol Simón desean recibir otras garantías distintas de las meramente argumentaciones escatológicas religiosas inherentes a su condición sacerdotal. Pues aunque creyentes en todo lo concerniente a lo divino, somos agnósticos con lo político y lo profano.

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Aunque este mes de mayo pasado no haya sido, en lo que a resultados e refiere, igual al del mes anterior ya que se disputó un partido más, tampoco se puede decir, sin faltar a la verdad, que haya sido negativo, sobre todo si nos remitimos a casi la totalidad de la primera vuelta en la que muy pocos equipos se fueron sin llevarse un punto o los dos. Será casualidad, será coincidencia, serán las "meigas", será el cambio de dirección técnica o será un poco de cada cosa, el caso es que desde que se juega de nuevo en "Moferès" no se ha perdido ningún partido, naturalmente me refiero a los disputados en ese campo. Y los de Santa Ponça que no se me enfaden pues nada va en contra de su campo ni mucho menos de su directiva de cuyo presidente me honro en ser amigo.

Analizando someramente lo acaecido en el pasado mes, digamos que no pudo empezar peor pues en su visita a Sóller, que también está por la zona baja, donde se tenía esperanzas de puntuar se perdió por un rotundo 4-2. En el partido siguiente recibe al Montuiri al que se venció por un gol a cero. En su visita siguiente a Cala Millor ante el Badia, equipo que está en la zona alta de la tabla, cuando no hubiera sido extraño salir derrotado con severidad, se perdió por 1-0, y ya en el último partido del mes recibió a l'Ibiza, el cual se llevó un justísimo empate a un gol, pues los locales en la segunda parte rivalizaban a ver quien lo hacía peor, y claro, ante estas facilidades al equipo contrario no le quedó más remedio que llevarse un punto.

Y no quiero acabar esta Radiografía sin hacer públicamente esta pregunta: ¿Qué les pasará a los de "Última Hora" que siempre nos endosan más negativos? Repasen los resultados, señores míos, y verán que no son doce sino diez y "ja n'hi ha".

S. Barceló.

FOTO ESTUDIO
Cl. Sor Rosenda-Calvià
BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES
*
CL. Mayor. 27 Tel: 670464

Ultramarinos MIR y Pescados Puerto de Pollensa
Tel. 67 02 00.
C/ Ca No Curo, 4. CALVIA

Papeleria & Kiosco
C/ Mayor CALVIA

JOAN SALVA
construccions
calvià

Tercera División

SP. MAHONES	31	22	3	6	72	24	47	*15
At. Baleares	31	17	8	6	62	38	42	*10
Badia	31	14	12	5	42	27	40	*8
Constancia	31	15	8	8	55	29	38	*8
Santa Enlaja	31	13	11	7	48	30	37	*7
Alaró	31	13	9	9	50	30	35	*6
Alayor	31	12	10	9	48	34	34	*2
Portmany	31	13	8	10	45	37	34	*2
Ibiza	31	11	9	11	34	33	31	-1
Santanyí	31	11	9	11	29	44	31	-1
Manacor	31	11	6	13	54	54	30	
Ferrières	31	9	11	11	29	31	29	-1
Hospitalet	31	10	9	12	32	38	29	*1
Son Sardina	31	6	15	10	25	34	27	-3
Murene	31	11	5	15	40	52	27	-3
Montuiri	31	8	9	14	28	41	25	-7
Calvià	31	5	12	14	34	42	22	-12
Sóller	31	6	10	15	31	57	22	-10
Escolar	31	6	10	15	34	65	22	-8
Idelito	31	5	8	18	22	49	18	-10

Regional Preferente

LLOSETENSE	30	17	6	7	45	25	40	*12
Santa Ponça	30	17	5	8	66	34	39	*11
Andriex	29	16	6	7	52	26	38	*8
Alcedia	30	15	8	7	45	23	38	*8
Cade Faguera	30	16	6	8	53	29	38	*8
Campos	30	12	12	6	27	21	36	*6
Pollença	30	16	3	11	48	38	35	*5
Artà	30	13	8	9	39	41	34	*8
R.L. Victoria	30	12	6	12	50	45	30	
Margalida	30	13	4	13	37	42	30	
Cardener	30	10	8	12	48	61	28	-2
Esportex	30	9	9	12	44	49	27	-5
Ses Salines	30	10	7	13	47	62	27	-3
Arenal	30	9	7	14	34	44	25	-7
Porto Cristo	30	9	5	16	43	50	23	-7
Felanitx	30	7	5	18	27	47	19	-11
La Unión	30	6	6	18	31	57	18	-12
Cultural	29	4	6	19	28	77	14	-14

IIIer. TROFEO A LA REGULARITAT

REVISTA VEINATS

C.D. Calvià

Partidos jugados Puntos

1º Seguí	27	40
2º Bezares	28	39
3º Quico	28	39
4º Kubalita	29	39
5º Nico	22	28
6º P. Antonio	24	28
7º Fernando	20	24
8º Tomás	21	24
9º Carrasco	21	23
10º Roca	23	21

Y sigue la pugna para encabezar la clasificación en este IIIer. Trofeo a la regularidad que patrocina esta Revista, entre esos cuatro jugadores que parece ya se han despegado definitivamente de sus más inmediatos seguidores, pues la distancia entre el 4º y el 5º ya es de once puntos que, en honor a la verdad, creemos que son muchos. Donde hay una igualdad manifiesta es entre estos cuatro antes mencionados, ya que entre el primero y sus tres perseguidores no hay más que un punto, por lo que en cualquier momento puede haber cambio de líder, como ha pasado en esta ocasión, en que el guardameta Seguí, hasta ahora en cuarta posición, ha pasado a mandar la clasificación aunque sea por un solo punto de diferencia.

A todos mucha suerte.

S. Barceló

GRUAS CALVIÀ
SERVICIO PERMANENTE
69 08 28 - 68 09 70
67 04 63
CALVIÀ-MALLORCA

CARPINTERIA CALVIA

Hnos. INSERTE

C/ TRANSFORMADOR, S/N - TEL. 69 08 28 - 68 09 70 - 67 04 63

	Puntos
1ª Juanjo	26
2ª Lladó	23
3ª Ramón	21
4ª Jesús	18
5ª Bauzá	17

Crónica del CADE

En paguera ya se está empezando a rumorear lo de la liquilla de ascenso a 3ª División puesto que el Cade, a falta de tres jornadas, consiguiendo tres puntos ya estaría clasificado, contando con que el Pollença, que está en sexto lugar, ganase todos sus partidos, de no ser así, a nuestro equipo le bastarían dos puntos con los cuales quedaría en quinto lugar.

decir también que según se desarrollen algunos encuentros, y ganándolos todos el Cade, se podría aspirar a ser campeón, algo muy difícil pero no imposible, porque ya son once las jornadas en que el equipo de Amador no conoce la derrota, haciendo buen fútbol y consiguiendo resultados amplios, como el 1-3 en La Unión, o el 1-4 del Esporlas, y en casa derrotar al líder Llosetense por un claro 2-0 y finalmente al Margaritense también por 2-0. En estos momentos debe enfrentarse a un difícil compromiso, ya que debe enfrentarse al quinto clasificado, el Alcudia que, sin duda, luchará con uñas y dientes para seguir manteniendo este lugar.

Por orden de clasificación actual y hasta la séptima posición.

EQUIPO	CASA	FUERA	PUNTOS
Llosetense	Cardessar	Cultural Andraitx	42/ 12
Santa Ponsa	Felanitx Porto Cristo	Pollensa	41/ 11
Cade Paguera	Cultural	Alcudia Cardessar	40/ 8
Andraitx con un partido menos	R.L.Victoria Llosetense	S.Salines Cultural	39/ 9
Alcudia	Cade Paguera Margaritense	Esporlas	38/ 8
Pollensa	Santa Ponsa	Arenal Arta	37/ 5
Campos	Porto Cristo Ses Salinas	R.L. Victoria	36/ 6

V. Moreno

**"la Caisa" ✱
a Calvià**

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

Panaderia

Ca'n Porret

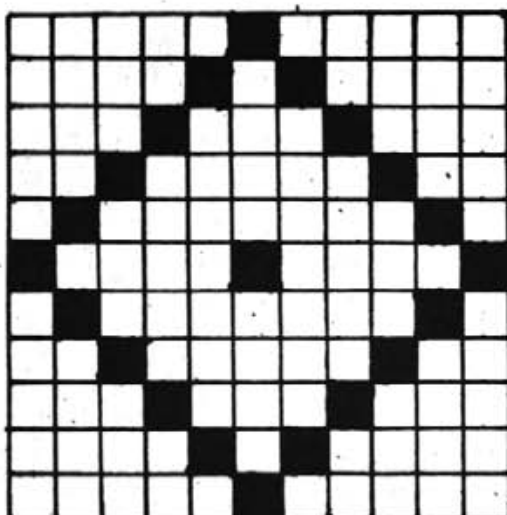
C/ Mayor, 3.

CALVIÀ

Encruat

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

SEMANA SANTA EN CALVIÀ

|||
cerrajería
A. SOTOMAYOR
|||
es ferrer
des poble
|||
C. BEN DE NP2 - CALVIÀ - MALLORCA

Veinats. 19

Horizontales: 1.-Calabozo. Paraje donde los animales duermen. 2.-Relativo al . ano. Consonante. Cura, limpia. 3.-Río catalán. Siglas que suelen ponerse en las lápidas funerarias. Hijo de Noé. 4.-Campeón. Valiosos. Dativo o acusativo del pronombre. 5.-Consonante. Jefe de pastores. Consonante. 6.-Mujer que habita en el paraíso de Mahoma. Auténtico, verdadero. 7.-Consonante. Gana de comer. Consonante. 8.-Conjunción latina. Unida. Voz de arrullo. 9.-Señal internacional de auxilio. Al revés, ánsar. Tejido delgado y transparente. 10.-Así sea. Vocal. Nutra, eduque. 11.-Arte de pesca. Instrumento quirúrgico.

Verticales: 1.-Probar. Comprobar el peso. 2.-Nombre de consonante, pl. Consonante. Asuma para sí. 3.-Hogar. Carnaval mallorquín. Hijo de Adán y Eva. 4.-Quinientos cincuenta. Pez malacopterigio comestible. Al revés, preposición. 5.-Vocal. Enfado grande de poca duración. Cincuenta. 6.-Hoguera. Vara de madera usada en el billar. 7.-Cien. Corrompido. Vocal. 8.-Artículo indeterminado. Flecha, dardo. Símbolo químico del cromo. 9.-En plural, nombre de letra. Nave. Prefijo que significa tres. 10.-Al revés, introduce. Consonante. Vil, despreciable. 11.-Pasar la lengua por una cosa. Golpe a la pelota antes de que llegue al suelo.

AVV

la vita

entre tots la farem amunt

La Caja de Baleares ofrece a los poseedores de la Tarjeta VISA de "Sa Nostra" un SEGURO DE ACCIDENTES DE 15.000.000. ptas.

SEGURO DE ACCIDENTES DE VIAJE

Cubre a todas las personas que viajen por cualquier lugar del mundo, con billetes adquiridos con la Tarjeta VISA de "Sa Nostra", hasta un máximo de 15.000.000 de ptas. por viajero, en caso de fallecimiento por accidente. Tope máximo conjunto 250.000.000 ptas.

SEGURO DE ACCIDENTES DEL TITULAR

Cubre al poseedor de la Tarjeta VISA de "Sa Nostra", cualquier accidente por un importe de la cantidad facturada con tu Tarjeta durante los últimos doce meses, hasta un máximo de 250.000 ptas.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

VIAJE SEGURO CON LA TARJETA VISA DE "SA NOSTRA"

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"